

PAPA FRANJO

Primljena dobra obilno dijeliti drugima

*Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji
u nedjelju 16. studenoga 2014.*

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Evandjelje ove nedjelje donosi prisposobu o talentima, preuzetu iz svetog Mateja (25, 14-30). Govori o čovjeku koji, prije nego će poći na put, doziva sluge i povjerava im svoj imetak u talentima, drevnom novcu vrlo velike vrijednosti. Gospodar povjerava prvom sluzi pet talenata, drugom dva, trećem jedan. Za gospodarove odsutnosti, tri sluge moraju taj imetak oploditi. Prvi i drugi sluga udvostručuju početni kapital; treći, međutim, zbog straha da sve ne izgubi, zakopao je talent u rupu u zemlji. Po gospodarovu povratku, prva dvojica primaju pohvalu i nagradu, dok treći, koji vraća samo primljeni novac, biva prekoren i kažnjen.

Jasno je značenje toga teksta. Čovjek iz prisposobe predstavlja Isusa, sluge smo mi, a talenti su dobra koja nam je Gospodin povjerio. Koja su to dobra? Njegova riječ, euharistija, vjera u nebeskog Oca... ukratko, mnogo toga, njegova najdragocjenija dobra. To je baština koju nam on povjerava. Ne samo zato da je čuvamo, nego i da je umnožimo! Dok u svakodnevnom govoru izraz "talent" označava neku istaknutu osobinu pojedinca – primjerice talent u glazbi, sportu i tako redom – u prisposobi talenti predstavljaju Gospodinova dobra, koja nam on povjerava da ih uvećamo. Rupa koju je iskopao u zemlji "zli i lijeni sluga" (r. 26) označava strah od opasnosti koja blokira kreativnost i plodnost ljubavi. Jer strah od rizikâ koje sa sobom donosi ljubav nas blokira. Isus ne traži od nas da čuvamo njegovu milost u sefu! Isus to ne traži od nas, već želi da je koristimo

na korist drugih. Sva dobra koja smo primili služe tome da ih damo drugima, i tako rastu. To je kao da nam kaže: "Evo ti moje milosrđe, moja nježnost, moje opraštanje: uzmi ih i obilno dijeli drugima". A mi, što smo mi učinili? Koga smo "zarazili" svojom vjerom? Koliko smo osoba ohrabрили našom nadom? Koliko smo ljubavi dijelili s našim bližnjim? Bilo bi dobro da si postavimo ta pitanja. Svaka sredina, pa i najudaljenija i najnedostupnija, može postati mjesto gdje talenti mogu uroditi plodom. Ne postoje situacije ili mjesta koja mogu spriječiti kršćansku prisutnost i svjedočenje. Svjedočenje koje od nas Isus traži nije zatvoreno, već je otvoreno, ovisi o nama.

Ova nas prispodoba potiče da ne sakrivamo svoju vjeru i svoju pripadnost Kristu, da ne zakopavamo u zemlju riječ evanđelja, već da se ona pronosi u našem životu, u odnosima, u konkretnim situacijama, kao snaga koja krijepi, čisti, obnavlja. Isto vrijedi i za opraštanje, koje nam Gospodin daje napose u sakramentu pomirenja: ne držimo ga zatvorenim u nama samima, već pustimo da oslobodi svoju snagu, koja ruši zidove koje je naša sebičnost podigla, koja nam pomaže učiniti prvi korak u blokiranim odnosima, ponovno pokrenuti dijalog tamo gdje ne postoji više komunikacija... I tako redom. Učiniti da ti talenti, ti darovi koje nam je Gospodin dao budu za druge, rastu, urode plodom, s našim svjedočenjem.

Mislim da bi danas bila lijepa gesta da svaki od vas uzme Evanđelje kod kuće, Evanđelje svetog Mateja,

poglavlje 25, reci od 14 do 30, Matej 25, 14-30, i čitate taj tekst i nad njim kratko meditirate: "Talenti, bogatstva, sve ono duhovno, dobrota, Božja riječ koje mi je Bog dao, što činim da sve to poraste u drugima? Ili ih samo čuvam u sefu?".

Usto Gospodin ne daje svima iste stvari i na isti način: poznaje nas osobno i povjerava nam ono što je upravo za nas; ali kod svih ima nešto što je isto: jednako, golemo povjerenje. Bog nam vjeruje, Bog polaže nadu u nas. I to je za sve jednako. Ne razočarajmo ga! Ne dopustimo strahu da nas prevari, već na povjerenje uzvratimo povjerenjem! Djevica Marija utjelovljuje taj stav na najljepši i najpotpuniji način. Ona je primila i prihvatila najuzvišeniji dar, Isusa osobno, i dala ga čovječanstvu velikodušna srca. Nju zamolimo da nam pomogne da budemo "dobri i vjerni sluge" kako bismo sudjelovali "u radosti našega Gospodina".

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

ovih dana u Rimu je bilo dosta velikih napetosti između domicilnih stanovnika i doseljenika. Isto se događa u različitim europskim gradovima, osobito u četvrtima na periferiji u kojima postoje razne druge nevolje. Pozivam institucije, na svim razinama, da postave kao prioritet ovo što se sada pretvorilo u izvanredno stanje u društvu koje, ako se na to spremno ne odgovori, riskira da se sve više pogorša. Kršćanska zajednica se zauzima na konkretan

način da u društvu ne vlada sukob, već susret. Građani i doseljenici, predstavnici institucijâ, mogu se susretati, također u prostorima župe, i razgovarati o situaciji. Važno je ne podleći napasti sukoba, odbaciti svako nasilje. Moguće je razgovarati, slušati jedni druge, planirati zajedno, i na taj način prevladati sumnje i predrasude i graditi sve sigurniji, mirniji i uključiviji suživot.

Danas je Svjetski dan sjećanja na žrtve prometa. Sjećamo se u molitvi onih koji su izgubili svoje živote, izražavajući nadu u stalno zauzimanje u sprječavanju prometnih nesreća, kao i u oprezno ponašanje i poštovanje pravila od strane vozača.

[...]

I ne zaboravite danas, kod kuće, uzeti Matejevo evanđelje, poglavlje 25, redak 14 i čitati ga i postaviti pitanja koja se jave.

Svima želim ugodnu nedjelju. Molim vas, ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i doviđenja!